

Publicerad 2009-03-25 18:53 av Susy Q

Ensam en onsdag

Sorgsenheten smyger sig på mig, när aftonen kommer. Men det är inte längre du som är orsaken. Det är den stora tomma ensamheten som kräver min uppmärksamhet. Jag vill inte, men motsåndet gör det bara värre. En tår rinner nerför min kind, jag använder minnet av dig för att släppa ut känslan i bröstet av sorg och utelämnande. Även en sång på radion om uppbrott ökar på min känsla och hjälper till att förlösa gråten. Din famn hade varit en plats att få tröst i, men finns inte längre där. Ingen armar kan läggas runt mig och trösta när sorgsenheten är på besök, här står jag ensam.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Susy Q med Poeter.se id #24997 innehar upphovsrätten